

quàm illam prævenire præsumat. In contemptum vertit christianæ justitiæ fundamenta, temporem scilicet, initium sapientiæ; & spem, quâ salvi facti sumus.

Articulus quartus verus.

IN habituali puri amoris statu, tantum abest ut spes pereat, ut contra perficiatur, & suam à charitate distinctionem servet. Primò spei habitus in animâ remanet infusus, & in eâ producendis hujus virtutis actibus est consentaneus. Secundò: virtutis hujus exercitium à charitatis exercitio semper manet distinctum; idque hoc modo. Non finium diversitas virtutum diversitatem aut specificationem parit. Omnium virtutum finis unus esse debet, quamvis aliæ ab aliis verâ specificatione distinguantur. Una charitas, ut asserit Sanctus Augustinus, omnes virtutes exercet*, & varia sortitur nomina pro diversis quibus applicatur objectis. Sanctus autem Thomas, charitas, ait, *omnium virtutum forma est*, omnesque ad suum finem, Dei scilicet gloriam, refert. Sanctus Franciscus Salesius, qui *merce-*

Lib. I. de morib. Eccle. Cath. cap. 15. * *Exercet*, secundum quod Apostolus ait charitas cre-

C